

ת"פ 48681/12/14 - מדינת ישראל נגד י ל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 48681-12-14 מדינת ישראל נ' ל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י עו"ד הוד
נגד	י ל
נאשם	ע"י עו"ד שירה קידר

גזר דין

כתב האישום וההסדר:

ביום 18.10.15 הגיעו הצדדים להסדר לפיו, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ונשלח לעריכת תסקיר בטרם הטיעונים לעונש. הצדדים לא הגיעו לסכמה בעניין העונש והמאשימה לא התחייבה לקבל את המלצת שירות המבחן. הוחלט כי לאחר קבלת התסקיר ישובו הצדדים לשוחח.

נוכח הודאתו, הורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן - בעבירה של תקיפת בת זוג חבלנית, לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת נשואים זה לזו ומתגוררים יחדיו עם ארבעת ילדיהם. בתאריך 16.12.14, בעקבות ויכוח שפרץ בין הנאשם למתלונן, החלו השניים לגדף האחד את השניה. באותן הנסיבות, תוך כדי הויכוח, השליחה המתלוננת מזון לעבר הנאשם. בתגובה לכך, תקף הנאשם את המתלוננת, בכך שנטל לידי מגש עם מזון חם ושפך אותו על המתלוננת. בעקבות זאת, נזקקה המתלוננת לטיפול רפואי. במעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת, כוויות שטחיות בפניה ובכתפה השמאלית, ללא אודם או שלפוחיות, אשר לא הצריכו המשך טיפול.

תסקיר שירות מבחן:

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן לפיו, הנאשם בן 38, יליד ברית המועצות, פרוד, אב לארבעה ועובד למחייתו. שירת שירות צבאי מלא. משיחה עם המתלוננת עלה כי מנהלים מערכת יחסים מורכבת, כאשר עוד מתחילת הנישואין הנאשם נהג כלפיה באלימות כלכלית, רגשית ופיזית. עוד ציינה המתלוננת כי כיום הנאשם לא יוצר עמה כל

קשר ושללה תחושת חשש מפני פגיעה חוזרת בה, אולם מסרה כי מעוניינת להשאיר את צו ההרחקה על כנו. מעברו של הנאשם עולה כי יש שתי הרשעות בגין ביצוע עבירות אלימות, ואלימות כלפי בת זוג. בהתייחסות הנאשם לביצוע העבירות הנוכחיות מתאר התנהגות אלימה מצדו כלפי המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי מדובר בהתנהגות אובססיבית ושתלטנית כלפי המתלוננת. שירות המבחן סבר כי יש לשלבו במסגרת טיפולית לגברים אלימים, אך משיחה עם הגורמים המטפלים עלה כי מאז כניסתו לטיפול הביא דפוסי התנהגות עבריינים שכללו תוקפנות, איומים וזלזול כלפי הצוות הטיפולי ומול המטופלים. לאור כך, נקבע כי הנאשם אינו יכול להפיק תועלת מההליך וההליך הופסק. חרף ההפסקה המשיך הנאשם בשמירה על קשר עם שירות המבחן שהתרשם כי הנאשם מאופיין בקושי בהתבוננות ביקורתית על דפוסי האלימים והתנהלותו הבעייתית, כשהוא משליך את האחריות על גורמי הטיפול אשר לתפיסתו הכשילו אותו. כמו כן, בלטה נטייתו לתגובות תוקפניות במצבים בהם חש כי אינו מקבל את מבוקשו או חווה תסכול במהלך השיחות עמו. מאז חודש מאי 2015 הנאשם שב לטיפול נוסף במרכז לאלימות. משיחה עם גורמים במרכז נמסר כי הנאשם הגיע באופן סדיר למפגשים, הביע מוטיבציה לשינוי ומודעות לנטיותיו ולצרכיו. שירות המבחן סבר שכעת ניכר כי לוקח אחריות לביצוע העבירות נשוא כתב האישום ומביע חרטה באשר לאופן שבו נהג. כמו כן, סבר שירות המבחן כי ההלכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע ומציבים גבול ברור עבורו ובכך להערכתם יש בכדי להפחית סיכון להתנהלות בשיחה עם המתלוננת, תארהקשיים בקשרה לזוגי לאורך השנים, הכוללים נטייתו להתנהגות שתלטנית כלפיה, קנאה קיצונית, הצרת צעדיה ופגיעה בעצמאותה. כן תארהאלימות כלכלית ורגשית לאורך השנים והסלמה לאלימות פיזית. האישומסרה כי מאזהגשת התלונה בגין העברות הנשואה דיון, עברה להתגורר בבית הוריה בתלאביב, כמוקנהאישומסרה בנוסף כי מאז שחרורו ממעצרו הוא אינו יוצר עמה כל קשר, שללה תחושת חשש מפני פגיעה חוזרת בה. לאבטאהחשש ממנו אולם מסרה כי מעוניינת בהמשך קיום צו ההרחקה ממנה.

מאינפורמציה מהעו"ס המטפלת בנאשם במסגרת המרכז למניעת אלימות באור יהודה העלה כי מטופל במסגרת המרכז מאז חודש מרץ 2014 הגיע באופן סדיר למפגשים פרטניים עם העו"ס. עלתה התרשמות כי כיום מודע לנטיותיו ולצרכיו, למד לזהות מצביקו ונפליקטולבחורגות מיטיות יותר. העו"ס התרשמה ממנו מוטיבציה שלהנאשם לשינוי מחויבות שגילה בהליך הטיפוליו מסרה כי הטיפול בלובמסתיים בימים אלה. לאור האמור, המלצת שירות המבחן היא לא להעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן. לצד זאת המלצתם היא ענישה מרתיעה כדוגמת מאסר על תנאי, עונש שיחדד את גבולות החוק.

טיעוני ב"כ הצדדים:

ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה. וכן לעברו הפלילי של הנאשם. הערך המוגן שלמות הגוף והתא המשפחתי. המתחם נע בין 6 חודש ל 18 חודשי מאסר. התסקיר אינו עומד בתנאי האינטרס הציבורי ולכן ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר ממש. לנאשם ניתנה הזדמנות בעבר, הנאשם לא ניצל זאת וחזר על מעשיו ובנסיבות אלו ביקשה להטיל מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר באירוע הדדי, נגד האישה לא ננקטו הליכים. החבלה הינה שטחית, הם בהליך גירושין. הנאשם היה עצור וכן המעצר בית גרם לו לנזק כלכלי ניכר.

מדובר בחלוף זמן של כשנה, במהלך התקופה הוא פנה להליך טיפולי. התמיד בהליך הטיפולי השיקומי ורכש כלים שיקומיים. שירות מבחן המליץ על הטלת מע"ת וביקשה הסנגורית לאמץ את המלצות שירות מבחן.

הנאשם הביעה חרטה, הפנה לטיפול שעשה והפנים לדבריו את הכילים הטיפולים.

דין והכרעה:

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין הארוע הוא מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות.

הנאשם עבר הליך טיפולי ממושך של כשנה וחצי. יאמר כי הטיפול צדדים שונים לו בעוד הטיפול בבית נועם כשל ולאחר חודשיים של טיפול הופסק הטיפול בנאשם. בעוד במרכז למניעת אלימות באור יהודה הטיפול צלח והנאשם בימים אלו מסיים את ההליך הטיפולי הפרטני. בעקבות כך בית המשפט מתרשם כי להליך זה הייתה תרומה ניכרת. עמדת המתלוננת בתיק הנוכחי כפי שהובאה ע"י שירות המבחן חשובה ביותר בתיק ובמיוחד נוכח הנתק בקשר בין בני הזוג הרי שניתן לאמץ המלצות שירות המבחן.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות כלפי גופו של אדם מסוג עוון.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך ₪ 1,000 שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הורשע והתנאי הוא למשך 3 שנים מהיום. היה ולא יחתום הנאשם על התחייבות זו היום, ייאסר למשך שבוע.

המזכירות תשלח פרוטוקול הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככלשהופקדפיקדוןבתיקעל-ידיהנאשם, ישלהחזירו לידיואולגורסאחרלפיבקשתהנאשם, בהיעדרמניעהעל-פידין.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשע"ו, 06 מרץ 2016, במעמד
הצדדים.